

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ὑπὸ Α. Χ. Στεφεποῦλου καὶ Κ. Δ. Κωσταράκη)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Τὸ ὀθωμανικὸν κράτος καὶ ἡ Ῥωσία — Περιληψίς ιστορικῆ τῶν πολέμων αὐτῶν — Μαυρεβούνιον — Ἱστορία — Στρατός — Σερβία — Ἱστορία — Στρατός.

1.

Ὅταν πόλεμός τις ἐκρήγνυται. ὅταν ἀρχηται μεταξύ δύο λαῶν ἢ τρομερὰ αὕτη μονομαχία, ἥτις δύνανται ταχέως νὰ καταστῇ πάλη ἐξοντώσεως, δέον ν' ἀνατρέχῃ τις εἰς τὰ ὀπίσω, νὰ ῥίπτῃ βλέμμα ταχὺ ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἐθνῶν τούτων, διὰ νὰ ἴδῃ ποῖον τὸ αἷτιον τοῦ μίσους τούτου καὶ τῶν συμπλοκῶν αὐτῶν. Ὑπὸ μόνην τὴν ἔποψιν ταύτην δύναται τις νὰ συλλάβῃ ὀρθὴν τιμὰ καὶ ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῆς καταστάσεως.

Ἡ ἐνεργητικὴ φύσις τῶν Τούρκων προῦριζεν αὐτοὺς ἕνα καταστώσιν ἢ ἐνεργὸς στρατιὰ, ἢ προφυλακὴ τοῦ Ἰσλαμισμού. Οὕτω βλέπομεν αὐτοὺς ἀπ' ἀρχῆς πρόσλαμβάνοντας πρόσωπον πολιτικὸν καὶ στρατιωτικόν. Ἦρξαντο χορηγοῦντες εἰς τὸν Καλίφην τοῦ Βαγδατίου τὴν σωματοφυλακὴν αὐτοῦ, ἀκολούθως τοὺς πρώτους ὑπουργοὺς αὐτοῦ, κατόπιν δυναστείας ἀρχηγῶν, αἵτινες ἀπὸ τοῦ Θ'. μέχρι τοῦ ΙΓ'. αἰῶνος κυβερνῶσι κατὰ διαλείμματα διάφορα τὴν Παλαιστίνην, τὴν Συρίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Περσίαν, τὴν Μικρασίαν.

Ἐπὶ τινὰ καιρὸν πᾶσα δύναμις αὕτη φαίνεται λειποψυχῆσα ἐνώπιον τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Μογγόλων, ἀλλὰ τοῦτο συνέτεινεν ἕνα ἀνακαινισθῆ κατὰ τὸν ΙΔ'. αἰῶνα ὑπὸ τὴν ἀπαράμιλλον διεύθυνσιν τοῦ Ὄσμάνου, τοῦ ἀληθοῦς ἰδρυτοῦ τοῦ κράτους. Ἐκτοτε αἱ ἐπιτυχίαι τῶν Τούρκων δὲν σταματῶσι μέχρι τῆς ὀριστικῆς αὐτῶν ἐγκαλιδρύσεως.

Τὸ 1355 πατῶσι τὸν πόδα των ἐπὶ τῆς Εὐρώπης μόλις δὲ ἢ πρόσδος αὐτῶν ἀνεχαιτίσθη διὰ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ταμερλάνου καὶ τῆς εἰς τὸν Σουλτάνον Βαγιαζίτην ἐπενεγθείσης ἤττης. Τὸ 1415 προχωροῦσι μέχρι τοῦ Σαλσούργου καὶ τῆς Βαυαρίας, τὸ δὲ 1449 εἶχον ἤδη περικυκλώσει πανταχόθεν τὰ λείψανα τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ Κωνσταντινούπολις πίπτει εἰς τὴν ἐξουσίαν των τὸ 1453, τὸ 1480 κυριεύουσι πρὸς στιγμὴν